

عنوان مقاله:

بی هنجاری در عرصه گردشگری (با تاکید بر نظریه آنومی امیل دورکیم)

محل انتشار:

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پاک (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مصطفی عزیزی مغیت - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرمشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

سیده رویا موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرمشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

محمد تبریزی شهروی - رئیس کمیسیون اقتصاد، سرمایه گذاری و گردشگری شورای اسلامی شهر همدان

سیمین ساعتیان - کارشناسی ارشد زبان انگلیسی، مدرس جهاد دانشگاهی

خلاصه مقاله:

گردشگری به عنوان یکی از عوامل مهم توسعه اقتصادی در کنار بازخورد مثبت بر اقتصاد داخلی می تواند اثرات منفی نیز به بار آورد. یکی از مهم ترین آسیب ها بی هنجاری است که از نظر امیل دورکیم در این شرایط وجدان جمعی تضعیف می شود و معیار و الگوی رفتاری مناسبی برای راهنمایی فرد وجود نخواهد داشت. یک گردشگر وقتی وارد جامعه ای دیگر میشود که از نظر فرهنگی و اجتماعی با جامعه خود متفاوت است دچار بی هنجاری می شود که این می تواند ناهنجاری های در جامعه میزبان بوجود آورد. مسئله بی هنجاری در عرصه گردشگری به عنوان یک معضل نیازمند رسیدگی و آسیب شناسی است که در صورت کوتاهی در بلند مدت علاوه بر جامعه، منافع و توسعه صنعت گردشگری را هم تهدید خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

گردشگری، آنومی، بی هنجاری، بزهکاری، توریسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/384900>

